

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju

2011/2019(BUD)

26.5.2011

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Budżetowej

w sprawie upoważnienia do rozmów trójstronnych dotyczących projektu
budżetu na rok 2012
(2011/2019(BUD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Charles Goerens

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

Wywiązywanie się ze zobowiązań globalnych

1. podkreśla, że bez dodatkowych źródeł finansowania państwa członkowskie nie będą mogły dotrzymać zobowiązań podjętych w ramach milenijnych celów rozwoju; opowiada się za wprowadzeniem europejskiego podatku od transakcji finansowych mającego na celu finansowanie globalnych dóbr publicznych, tj. wyeliminowania ubóstwa i przeciwdziałania zmianie klimatu; przypomina, że celem innowacyjnego finansowania rozwoju nie jest zastąpienie oficjalnej pomocy rozwojowej, lecz jej uzupełnienie; ponownie wyraża przekonanie, że wprowadzenie globalnego podatku od transakcji finansowych powinno zatem łączyć się z bardziej wiążącym zobowiązaniem wszystkich państw członkowskich do zapewnienia wydatków na oficjalną pomoc rozwojową na poziomie 0,7%;
2. podkreśla, że chociaż oficjalna pomoc na rzecz krajów ubogich w skali globalnej wzrosła w 2011 r., nie osiągnęła ona rozmiarów zgodnych z obietnicami i potrzebami; kwestionuje dokonaną przez Komisję ocenę wyników stosowania instrumentu finansowania współpracy rozwojowej, odrzuca proponowane przez Komisję Europejską zmniejszenie o kwotę 70 mln EUR środków na instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju i wzywa do dalszego zaangażowania UE w 2012 r. pomimo trudnej sytuacji budżetowej;
3. ponownie wyraża przekonanie, że zagadnienia dotyczące środowiska powinny zostać lepiej uwzględnione i finansowane w ramach wszystkich aspektów polityki zewnętrznej, gdyż środowisko, zasoby naturalne i zdrowe ekosystemy odgrywają podstawową rolę w rozwoju społecznym i eliminacji ubóstwa; w tym kontekście popiera propozycję zwiększenia programu tematycznego dotyczącego środowiska i zasobów naturalnych jako krok w kierunku wypełnienia zobowiązań podjętych przez UE na konferencji klimatycznej w Cancun w roku 2010; stanowczo domaga się jednak, by wydatki z tytułu łagodzenia skutków zmiany klimatu dla krajów rozwijających się stanowiły dodatkowy wkład finansowy, a nie wynikały z przemianowania środków pierwotnie przeznaczonych na cele rozwoju; przypomina, że w celu zagwarantowania tej zasady konieczne jest oddzielne księgowanie dotyczące finansowania działań związanych z klimatem; powtarza, że w celu zapewnienia skuteczności finansowania działań związanych z klimatem konieczne jest lepsze uwzględnienie problematyki dotyczącej zmiany klimatu w ramach współpracy UE na rzecz rozwoju przy jednoczesnym egzekwowaniu spójności polityki rozwojowej;
4. uważa, że odpowiedzialność za zmniejszenie ubóstwa w krajach rozwijających się ponoszą w przede wszystkim rządy tych krajów; wzywa Komisję Europejską do stopniowego odchodzenia od pomocy rozwojowej w formie subsydiów przyznawanych wschodzącym gospodarkom i przyjęcia w zamian zróżnicowanego podejścia dostosowanego do potrzeb każdej z nich w oparciu o programy krajowe – dotyczące w szczególności praw kobiet, zwalczania przemocy w rodzinie i praw osób homoseksualnych – przy zastosowaniu różnych metod, takich jak współfinansowanie oraz

łączenie pożyczek i dotacji; domaga się, by UE w okresie stopniowego wycofywania wsparcia skierowała swoją pomoc na budowanie potencjału w celu ustanowienia systemu poboru podatków, wzmocnienie polityki fiskalnej państw rozwijających się, środki wspierania mobilizacji dochodów krajowych oraz ustanowienie zabezpieczenia społecznego i innych systemów redystrybucji przy jednoczesnym zwalczaniu rajów podatkowych, uchylania się od opodatkowania i nielegalnego odpływu kapitału;

5. podkreśla konieczność wspierania wszystkich krajów na drodze do realizacji milenijnych celów rozwoju do 2015 r. oraz aktywnego zachęcania krajów rozwijających się do wypełnienia milenijnych celów rozwoju; zwraca się do Komisji, by skupiła pomoc rozwojową na najbiedniejszych krajach, w tym w krajach niestabilnych, oraz na zamieszkujących te kraje grupach ludności znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i najbardziej zagrożonych, a jednocześnie podkreśla znaczenie poprawy jakości tej pomocy; domaga się ponadto, by wszelka współpraca z krajami rozwijającymi się, która nie spełnia kryteriów Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD, była finansowana za pomocą instrumentów innych niż przewidziane na współpracę na rzecz rozwoju;
6. wyraża ubolewanie z powodu proponowanego przez Komisję Europejską zmniejszenia o 33% linii budżetowej „Wsparcie finansowe dla Palestyny i na rzecz procesu pokojowego i UNRWA w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa i partnerstwa” w budżecie na 2012 r.; wskutek takiego zmniejszenia ponad 28 tys. lokalnych pracowników (pracujących w Strefie Gazy, na Zachodnim Brzegu, w Libanie, Syrii i Jordanii) zatrudnionych m.in. w sektorze edukacji, spraw społecznych i zdrowia groziłby brak wypłaty wynagrodzeń przez UNRWA;
7. odrzuca wszelkie usiłowania połączenia budżetów przeznaczonych na współpracę na rzecz rozwoju oraz na pomoc humanitarną; uważa, że pomoc humanitarna oraz ochrona ludności w niektórych krajach trzecich są niedofinansowane, zwłaszcza w obliczu rosnącej liczby kryzysów humanitarnych i klęsk żywiołowych; wzywa więc do bezpośredniego przeniesienia całości lub części środków z rezerwy na cele specjalne do budżetu początkowego DG ECHO;
8. zauważa, że starania czynione przez podmioty finansowane przez Światowy Fundusz na rzecz Walki z AIDS, Gruźlicą i Malarią przyniosły znaczące i szybkie wyniki i wyraża uznanie dla dotychczasowych osiągnięć Funduszu; podkreśla, że dalsze wspieranie tych podmiotów ma podstawowe znaczenie dla przeciwdziałania szerzeniu się AIDS, gruźlicy i malarii oraz jego zatrzymania; niemniej jest głęboko zaniepokojony sprzeniewierzeniem środków finansowych ze Światowego Funduszu i jest zdania, że podstawowe znaczenie ma podjęcie konkretnych działań pozwalających uniknąć oszustw w przyszłości; podkreśla, że wykorzystanie środków niezgodnie z przeznaczeniem i korupcja są absolutnie niedopuszczalne;
9. podkreśla znaczenie cynku dla leczenia biegunki i niedożywienia oraz przeciwdziałania im w celu zwiększenia wskaźnika przeżycia, wzrostu oraz rozwoju mózgu małych dzieci; wzywa UE oraz państwa członkowskie do przeznaczenia koniecznych środków na suplementację cynkiem w krajach rozwijających się, co mogłoby co roku ocalić życie 450 tys. dzieci poniżej piątego roku życia;
10. nalega, by utrzymać i wzmocnić finansowanie instrumentów mających na celu

zwiększenie dostępu do usług finansowych w krajach rozwijających się; wzywa UE oraz kraje rozwijające się do wzmocnienia praw własności i ułatwienia małym firmom, rolnikom i lokalnym społecznościom dostępu do kredytów i pożyczek;

Zrównoważenie budżetu i komplementarność

11. stwierdza rosnącą rozbieżność między chronicznym niedofinansowaniem tytułu 4 (polityka zewnętrzna) a nowymi zobowiązaniami politycznymi, które Rada podjęła szczególnie w dziedzinie polityki rozwojowej; zwraca się w związku z tym o podniesienie pułapu przewidzianego w tytule 4 na lata 2012-2013 oraz w przyszłym okresie finansowania;
12. nalega, by Komisja powstrzymała się od redukcji pozycji budżetu dotyczących wydatków administracyjnych, gdyż są one niezbędne dla pełnej i skutecznej realizacji programów wieloletnich;
13. zwraca się do Komisji o dostarczenie Parlamentowi w odpowiednim czasie wyczerpujących informacji o wykorzystaniu Europejskiego Funduszu Rozwoju, o sporządzonej przez Komisję Europejską ocenie kryteriów kwalifikujących do wsparcia budżetowego oraz o przeprowadzonych kontrolach;
14. zachęca Komisję i państwa członkowskie do sprzyjania w duchu komplementarności częstszemu wspólnemu planowaniu programów rozwojowych w krajach niekorzystających ze wsparcia budżetowego w celu zapewnienia komplementarności działań w terenie;
15. uważa, że zadaniem UE jako głównego donatora środków finansowych jest pełnienie przewodniej roli w dziedzinie światowej współpracy na rzecz rozwoju; w związku z powyższym uważa, że w przyszłości wewnętrzny niezależny zespół doradców mógłby kierować Komisję w jej strategicznych decyzjach.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.5.2011						
Wynik głosowania końcowego	<table><tr><td>+: </td><td>27</td></tr><tr><td>–: </td><td>0</td></tr><tr><td>0: </td><td>0</td></tr></table>	+:	27	–:	0	0:	0
+:	27						
–:	0						
0:	0						
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer						
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Kriton Arsenis, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Csaba Óry, Åsa Westlund						
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ashley Fox, Göran Färm						